

Володимир ДОРОШКЕВИЧ:

“ХТО ПІДІЙДЕ ДО ТВОРЧОСТІ СЕРГІЯ ЄСЕНІНА З РОЗУМОМ, ОТРИМАЄ СПРАВЖНЮ НАСОЛОДУ”

Викладачі Драгомановського вишу у наукових та творчих пошуках викладаються на повну силу. Одним з таких прикладів є професор кафедри філософії Володимир ДОРОШКЕВИЧ, який нещодавно видав працю (у співавторстві) про славнозвісного Сергія Єсеніна.

– Володимире Олександровичу, нещодавно вийшла у співавторстві ваша книжка, присвячена творчості Сергія Єсеніна. Розкажіть, будь ласка, про неї детальніше читачам газети.

– Ця книжка написана мною у співавторстві з Аллою Дубенюк і є абсолютно новим прочитанням творчого життя Сергія Єсеніна. Зміст, який був “прочитаний” нами, виявив новий підтекст у його поезії, що змінює погляд на його буття в Радянському Союзі, його життя і думки. Загалом при Радянському Союзі він прожив лише вісім років, тому мало відомо про його ставлення до встановлення нової влади. Хоча саме це ставлення пов'язане з бурхливим початком його творчої діяльності і таким сумним завершенням. За офіційною версією Сергій Єсенін, картаючи себе за неправильний образ життя, покінчує з собою. Але це не так, як виявилось. Про це свідчить безпосередньо його поезія, яка створювалась протягом 1921–1925 рр. Вона і показує неправильність офіційної версії кінця життя видатного поета.

– І що ми можемо прочитати між рядками? Що сталося?

– Сергій Єсенін, починаючи з 1920 року, чітко став в опозицію до більшовицького режиму. Він це приховував від влади саме своїм, так би мовити, хуліганством. Саме тоді він вдається в розгул, про що пише у віршах. Таким чином, йому вдалося приховувати свою позицію до влади і до її вождів, з якими він був особисто знайомий. Єсенін постав як людина-патріот, яка говорить, що народ нічого не бачить, але бачить він, тому він буде кричати за народ до кінця. Завершилось це тим, що влада перестала

давати свободу слова поету, бо зрозуміла, чим це їй загрожує. Саме тоді кінець творчості Сергія Єсеніна для нього став передбачуваним.

– Ваша праця називається “Кто заказал убийство Сергея Есенина?”. Що ви саме маєте на увазі – смерть у фізичному плані чи у морально-духовному згасанні?

– У сучасному погляді на Єсеніна переважає думка, що він був непричетним до політики. Але ж в його творчості ми можемо перекоонатись у зовсім протилежному. Наприклад, уривок з поеми “Гуляй-поле” називається “Ленін”. Там є цікаві слова:

Ужель я сплю и вижу сон,
Что с копытами со всех сторон
Нас окружают печенеги?
Не сон, не сон, я вижу въявь,
Ничем не усыпленным взглядом,
Как, лошадей пуская вплавь,
Отряды скачут за отрядом.

Поема написана у 1924 році, і ми можемо бути переконаними, що в ній описуються тогочасні політичні події. Але ж зрозуміло, що він не міг прямо писати про них. Тобто, тут прозора алюзія на політичні процеси. В цей період творчості Єсенін скептично ставився до більшовицької влади, і вона це відчувала. Особливо гостро це відчув Сталін в поезії “Цветы” у тому ж 1924 році:

Октябрь! Октябрь!
Мне страшно жаль
Те красные цветы, что пали.
Головку розы режет сталь,
Но все же не боюсь я стали.
Цветы ходячие земли!
Они и сталь сразят почище...

Сталь... Саме від цього слова пішов псевдонім Джугашвілі, який відомий як “Сталін”. В той час про це знали всі. Псевдонім пішов з філософської публіцистичної праці Леніна “Матеріалізм і емпіріокритицизм” 1909 року, де автор пише, що марксизм твердий як сталь.

– Але ж критичне ставлення до тогочасної влади було і в інших поетів і представників творчої інтелігенції...

– Відмінність в тому, що Єсенін був поетом “від сохи”, а, наприклад, поети Срібного віку представляли собою інтелігенцію. Сергій Єсенін представляв в поезії мужицьке селянство і був його союзником. Він був першим народ-

ним поетом, і його всі чули, тому він представляв небезпеку для влади за що його і позбавили по звирячому життю. Цікаво, що його вбивця чекіст Агранов навіть одержав прізвисько “Вбивця поетів”, бо саме він вбив Гумільова, Єсеніна, Маяковського.

– Чому ви зацікавились саме творчістю Сергія Єсеніна? Він вам близький?

– Зацікавився, бо це справді геніальний поет. Мене цікавлять в літературі особистості, які самі себе створили. Одним з таких російських письменників і поетів, наприклад, є Олександр Грін. У квітні 1924 року він зустрівся з Сергієм Єсеніном. Вважаю, що це була зустріч опозиціонерів до більшовицької влади, бо Грін теж негативно до неї ставився. Я досліджував творчість Гріна, і тому спорідненість цих двох фігур мене зацікавила, і виявилось, що недарма.

Володимир Дорошкевич – співавтор нової праці про Сергія Єсеніна

– Про кого ви плануєте ще дослідити?

– Я думаю про Антона Чехова. Зараз на кафедрі філософії ми досліджуємо підтекст п'єси “Вишневы сад”. Це остання п'єса перед смертю письменника, і її можна розглядати як його заповіт. У чому полягав цей заповіт? Це питання нас вкрай зацікавило, і сподіваємось, що вдасться знайти на нього відповідь.

Наостанок хотілося сказати, що Сергій Єсенін є інтелектуальним поетом, і хто підійде до його творчості з розумом, отримає справжню насолоду і розуміння життя.

– Дякую вам за розмову.

Спілкувався Сергій РУСАКОВ

Профорієнтаційна робота

Університет на ярмарку вакансій

24 квітня 2013 року у Київському палаці дітей та юнацтва проходив інтегрований профорієнтаційний інформаційно-масовий захід для цьогорічних випускників ЗОШ, незайнятого населення та роботодавців “Будуємо кар'єру разом!”, організатором якого є Київський міський центр зайнятості. Серед учасників заходу були 15 навчальних закладів м. Києва, поміж яких і Інститут перепідготовки та підвищення кваліфікації Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

Інститут лише протягом чотирьох останніх років підготував понад 5 тисяч кваліфікованих спеціалістів серед безробітних за професійними програмами “Іноземна мова (англійська, німецька, польська)”, “Менеджмент готельного господарства та приватного туристичного бізнесу”, “Кадровий менеджмент”, “Вступ в мале підприємництво”, “Основи підприємницької діяльності”, “Юридична психологія”, “Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності з курсом ділової іноземної мови”, “Організація обліку і аудиту суб'єктами економіки та підприємництва”, “Персональний комп'ютер для бухгалтера”, “Психологія менеджера”, “Діловодство з курсом іноземної мови”, “Управління бізнес-проектами” тощо.

Учасники ярмарку змогли вибрати майбутню професію, поспілкуватися з представниками роботодавців, отримати безкоштовні послуги з питань працевлаштування, взяти участь у семінарах та майстер-класах від фахівців різних галузей.

НОТАТКИ ПРО ОЛІМПІАДУ З ФІЛОСОФІЇ

Квітень. Ранок. Луганськ зустрічає нас приємним теплим вітерцем та безхмарним небом. Зійшовши на перон, ми побачили групу усміхнених молодих людей, які тримали в руках плакат з написом “Інститут філософії і психології”. Це були далівці – студентський актив, який супроводжував іногородніх студентів, котрі прибували на олімпіаду. Цього року II тур Всеукраїнської олімпіади з філософії та релігієзнавства відбувся у Східноукраїнському національному університеті імені Володимира Дала.

Після знайомства зі далівськими студентами драгомановська делегація у складі трьох осіб – викладача та двох студентів – попрямувала в університет на пленарне засідання – так розпочався перший день олімпіади. Після засідання учасники олімпіади відвідали університетський музей ім. В. Дала, де змогли ознайомитися з історією, досягненнями та напрямками діяльності університету.

На другий день студентам були запропоновані теми для написання творчих робіт на вибір – шість тем з релігієзнавства та шість з філософії. За словами одного з членів журі – в цей час по аудиторії немов би витав дух знань. Після написання робіт студенти, зібравшись за обідом, жваво обговорювали обрані теми, ділились враженнями. Скільки емоцій! Скільки думок, які хочеться висловити! Олімпіада – це, перш за все, можливість дізнатися, чим займаються твої колеги з інших університетів, які їх наукові інтереси, та поділитися своїми філософськими вподобаннями. Далі спілкування продовжувалося під час відвідання художньої галереї та виставки воскових фігур міфологічних історій Давньої Греції, Риму та Єгипту, яка проходила у краєзнавчому музеї.

Наступного дня відбувався захист написаних робіт – для

виступу відводилось п'ять хвилин, потім студенту ставили питання інші учасники олімпіади. Жодна з доповідей не залишилась не обговореною – учасники ствили питання, дискутували. “Круглий стіл” проходив в легкій, невимушеній атмосфері. Того ж дня студенти мали можливість подивитись місто Луганськ, а ввечері піти в театр на виставу “Сяйво Монмартру” Імре Кальмана.

Найурочистіша мить – повідомлення результатів та вручення нагород. Але жива і радісна атмосфера минулого дня змінилась якоюсь дивною тишею – в очах учасників читався сум через те, що все закінчилось. Дехто вже сидів з валізами. В аудиторію ввійшли члени журі, промовили привітання та нагородили переможців. Кожен з учасників отримав сертифікат про участь в олімпіаді, призери були нагороджені дипломами.

Драгомановці довели свій високий рівень в цьому форумі кращих студентів-філософів України: **Наталія Пархоменко**, студентка 4 курсу спеціальності “Релігієзнавство”, отримала диплом II ступеню в номінації “Релігієзнавство”, **Антон Лемпій**, магістрант спеціальності “Філософія”, увійшов в десятку кращих в номінації “Філософія”.

Побажавши один одному успіхів та обмінявшись контактами, ми роз'їхались – кожен в своє місто. Чотири дні промайнули як одна мить, залишивши по собі тільки приємні враження: цікаві доповіді, організоване дозвілля, об'єктивність журі, небайдужість студентського активу, який завжди був готовий допомогти. Головна цінність олімпіади в тому, що вона одночасно збирає таку кількість людей зі схожими інтересами, мотивуючи їх до наукових пошуків та відкриттів.

Наталія ПАРХОМЕНКО, студентка IV курсу ІФОН

МІСТЕР ІНСТИТУТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ 2013

Хто сказав, що на філологічному факультеті хлопці – рідкість? Так, в нас їх мало, але ж вони у нас найкращі, найкрасивіші, найталановитіші, ми цінуємо кожного з них. Нещодавно в житті кожного студента Інституту іноземної філології настав момент, коли він мав довести, що є найкращим. Саме кращих красенів нашого інституту об'єднав найчоловічніший захід цього року – конкурс “Містер Інституту іноземної філології 2013”, який пройшов 21 березня в актовій залі гуманітарного корпусу. Це було свято сильних та красивих, креативних та артистичних.

До участі в конкурсі було залучено 10 студентів інституту, які постали на сцені в незвичних образах, які б найкраще охарактеризували їхню особистість. Хтось був чоловіком-джентельменом Джеймсом Бондом, хтось таємничим Джокером, був і сміливий Гаррі Поттер, і легендарний розпусник Дон Жуан, і футболіст.

Довелося хлопцям випробувати й свій розум. Під час інтелектуального конкурсу вони показали, що не лише красиві, а й кмітливі. Так, їх рятувала саме кмітливість та харизматичність, навіть коли учасники не знали відповіді на запитання обраної ними теми, вони викручувалися як могли, жартували, грали з глядачем. Адже питання були курйозні, з родзинкою.

У перерві між конкурсами виступила чарівна першокурсниця **Ксенія Пугачова** з піснею “Parti pour zouker”, яка ще раз довела, що в нашому інституті навчаються не просто красиві й талановиті дівчата, вони ще й розумні, вільно володіють іноземними мовами, артистичні та бадьорі.

І знаєте, якими б не були результати цього конкурсу, хлопці самі зізналися, що для них це не важливо. Головне, що вони знайшли один одного, за час підготовки до заходу вони стали однією командою, справжніми друзями, а не конкурентами. А це і є головною ідеєю подібних заходів. Відразу видно, що організатори доклали чимало зусиль. Робота студентського самоврядування й має бути спрямована на те, щоб згуртувати колективи, розвивати здібності студентів поза заняттями. Інакше навчання було б не таким цікавим.

Ну і нарешті, найголовніше – оголошення результатів конкурсу. І як кажуть у нас в інституті: “Переможців не судять”. Отже, окрім того, що всі конкурсанти отримали номінації, було обрано призерів. Другим віце-містером став студент 32 п групи **Руслан Майданик**, першим віце-містером – студент 202 ан **Олександр Богуславський**, який також отримав приз глядацьких симпатій за результатами інтернет-голосування. Містером ІІФ 2013 став наймовірніше позитивний **Артем Савченко**, студент 22 п. Всі конкурсанти та переможці отримали чудові призи.

Номінанти на звання Містера Інституту іноземної філології

Оксана ЧЕРНУХА,
студентка ІV Інституту іноземної філології

НАПІЙ ЯК СПІЛЬНА МОВА

У світі існує велика кількість мов, і щоб їх осягнути, навряд чи вистачить життя. Проте водночас існує певна символічна система, яку зрозуміє майже кожен. Яскравим прикладом є зображення Мерилін Монро, Чарлі Чапліна, Че Гевари. Це стосується не лише особистостей світового значення, але й брендів. Перелік останніх можна перелічувати годинами, проте в перших рядках буде стояти назва бренду “Кока-Кола”. Цей напій не є випадковим, адже його знає 98% населення світу. Завітавши в якусь країну без знання місцевої мови, ви все одно зможете порозумітись, бо смак і якість цього напою усюди однаково на високому рівні.

20 березня студенти та викладачі Інституту іноземної філології відвідали завод з виробництва цього світового бренду. Незважаючи на зовсім не весняну погоду, студенти були в захваті від подорожі. З допомогою першокласного екскурсовода відвідувачі змогли дізнатися історію розвитку корпорації: від маленької крамнички до компанії, прибутки якої оцінюються біліонами. Слід звернути увагу, що музей оформлений за останнім словом технології, тобто можна відчуті історію на дотик. Окрім цього, музей продемонстрований виставкою еволюції пляшок цієї компанії. Цікаво те, що деякі варіації з'являлись лише на певний короткий термін, передумовою цього були Олімпійські ігри, чемпіонати з футболу та інші події. Ця тенденція стосується і рекламних приводів.

Переглянувши сторінки розвитку Коли, студенти ознайомилися з яскравими короткометражними фільмами, які використовували в різних країнах світу в як рекламу.

Біля заводу улюбленого напою

Наступною зупинкою була власне технологічна сторона виробництва напою. Всіх присутніх здивувало, як з маленької пробірки утворюється двохлітрово пляшка, а також те, що перевірка якості продукції проводиться кожні три хвилини.

Наостанок хотілось би відзначити, що майбутні філологи були в захваті від екскурсії – крім частування смачними напоями та подарунками, екскурсанти отримали чимало позитиву та заряд енергії.

Вікторія ПОПОВА,
студентка I курсу Інституту іноземної філології. Фото автора

Кожен екскурсант отримав по пляшечці напою

КАНТРИ-КРАСУНЯ

21 березня в актовому залі центрального корпусу проходило свято краси – “Міс Інституту природничо-географічної освіти та екології 2013 р.” – “Красуня в стилі кантрі”. Тема дещо специфічна, але цікава. Всі звикли, що конкурси краси мають солодкувато-рожевий відтінок, та дівчата довели, що справжні дівчата різносторонні і обдаровані.

У конкурсі взяло участь шість дівчат, які представляли I-III курси. Вони мали змогу показати себе глядачам та суддям в таких конкурсах: представлення, вихід в костюмах у стилі кантрі, конкурс талантів, кулінарії, запитань, вихід у вечірніх сукнях.

Під час виходу дівчат в костюмах у стилі кантрі ведучі звернули увагу, що з'явилось це модне поняття на Дикому Заході за часів ковбоїв, лихих розбійників і працелюбних фермерів. З одного боку – це зовсім піжонський стиль з капелюхом, порваними джинсами і гостроверхими шкіряними чобітьми, а з іншого – це розкіш шкіри, краса і сільський затишок. Всім було надзвичайно цікаво побачити, що вибрали для себе красуні.

У конкурсі талантів учасниці найповніше розкрилися, показали себе і завоювали прихильність суддів та глядачів. Адже кожна дівчина по-своєму талановита. Одна захоплювала своїм голосом, інша причарувала погляди неймовірним танцем. Одна з учасниць навіть продемонструвала власні малюнки.

В кулінарному конкурсі дівчата повинні були не тільки смачно приготувати страви, але й так оформити, щоб їх було шкода їсти.

Вихід у вечірніх сукнях неймовірної краси: під пісню Coldplay – Paradise дівчата у супроводі своїх кавалерів дефілювали та зачарували око ніжним вальсом.

Переможниця конкурсу Міс ІІФГОіЕ

Закінчився конкурс нагородження учасниць та вручення їм титулів: “Міс ніжність” – **Олена Гулієва**, “Міс грація” – **Анна Подольська**, “Міс посмішка” – **Юлія Довгій**, “Міс глядацьких симпатій” – **Вікторія Барабаш**, “Перша віце-міс” – **Неоніла Ковалик**, титул “Міс ІІФГО та екології 2013 р.” отримала **Ольга Чорнобров**, студентка 36 ГП групи. Дівчина виступила з такими словами:

“Раніше я ніколи не брала участі в подібних конкурсах. Не дивлячись на те, що були і пропозиції, і бажання, але завжди не вистачало впевненості в собі та рішучості. Хоча в глибині душі дуже хотілося стати крашою, але все-одно ця перемога стала для мене приємною несподіванкою. Хочу сказати, що всі дівчата-конкурсантки вродливі, розумні та талановиті, і кожна з них гідна була перемогти! Взагалі конкурс подарував мені не тільки титул Міс Інституту 2013, але й незабутні емоції підготовки до конкурсу та самого виступу. Чесно кажучи, хотілося б пережити ці відчуття ще не один раз! А для тих дівчат, які вагаються, чи брати участь в подібних конкурсах, можу сказати одне – ризикуйте, вірте в себе і перемога буде за вами!”

Окрім дівчат-учасниць чудовий настрій глядачам дарували студентки ІІФГО та екології, які виконували популярні пісні, зачарували своїм вокалом і дарували посмішки оточуючим, а саме: **Аліна Отрошок**, **Катерина Сирник**, **Людмила Паламарчук** та **Мар'яна Крюкова**.

Свято краси пройшло в незвичному форматі, але від того воно ще більше сподобалося глядачам. До нових зустрічей на Дикому Заході!

Ірина ТАРАНОВСЬКА,
голова Студентської ради
Інституту природничо-географічної
освіти та екології

Студентське самоврядування

В ІФОНІ ВІДБУЛИСЬ СТУДЕНТСЬКІ ВИБОРИ

НЕЩОДАВНО в актовій залі гуманітарного корпусу відбулася звітно-виборча конференція органів студентського самоврядування Інституту філософської освіти і науки.

Під час заходу зі своїми доповідями виступили голови органів студентського самоврядування, які склали повноваження – **Наталія**

Ляшенко (студентське профбюро) і **Павло Селіванов** (Студентська рада). В обговоренні звітів взяла участь студентка III курсу **Ольга Гончар** та **Катерина Приймак**, студентка IV курсу **Марія Розпутна** та **Ірина Чукань**. Всі виступаючі схвалили роботу Студентської Ради та студентського профбюро. Своє бачення перспектив розвитку студентського самоврядування та настанови висловили директор Інституту філософської освіти і науки професор **Іван Дробот**, заступник директора Інституту доцент **Надія Адаменко** та редактор газети “Педагогічні кадри”, викладач кафедри культурології **Сергій Русаков**.

Після підрахунку лічильною комісією студентського волевиявлення головою студентського профбюро було обрано студента I курсу спеціальності “Філософія” **Романа Ячменьова**, а головою Студентської Ради – студентку II курсу спеціальності “Культурологія” **Анну Яценко**. Модератором виборів був викладач кафедри філософської антропології **Антон Дробович**.

Студентські вибори стали початком нового етапу в історії Інституту філософської освіти і науки, який має низку цікавих молодіжних проектів (“Перший християнський князь”, “Тиждень мистецтв”, “Глобус”, “Щоденник”, “Педагогічний дует” та ін.), і немає жодних сумнівів, що цей період буде ще більш потужним за попередній.

Альона СОКУРЕНКО,
студентка II курсу
Інституту філософської освіти і науки

До студентського самоврядування в ІФОНІ ставляться з увагою і повагою

ШКОЛА ТРУДОВОГО ГАРТУ І ДРУЖБИ

У 2012 році виповнилося 50 років з часу організації перших студентських будівельних загонів у УРСР, які відігравали важливу роль у формуванні не одного покоління молоді в другій половині ХХ ст. Започатковано цей рух було 7 червня 1962 р.

Серед студентів завжди були такі, що наприкінці навчального року змінювали конспекти на робочу роботу і вирушали в компанії друзів працювати та заробляти якусь копійчину. Після 1954 р., коли розпочалося освоєння степів Казахстану та Сибіру, студенти вже організовано виїжджали на цілину. Проте такі "віїзди" організовувалося переважно завдяки ініціативі та ентузіазму комсомольських активістів і не були масовими.

Саме починаючи з 1962 р. рух набуває масового характеру, коли починають формуватися студентські загоны з конкретно визначеними будівельними завданнями та об'єднаними в одну структурну одиницю.

Студентські будівельні загоны стали справжньою школою життя для молодих людей, трудового гарту, дружби і товариства, в них відбувалося соціальне стано-

Об'єкти побудовані студентським будівельним загonom КДПІ ім. О. М. Горького (командир - Рєєнт О.П.)

влення особистості молоді людини, майбутнього фахівця-організатора і керівника трудового колективу.

З молодих фахівців, які набули досвід роботи в студентських загонах, порівняно швидко виростили професійні керівники трудових колективів, організатори виробництва. Учасники та організатори студентських загонів ставали перевіреним кадровим резервом для радянсько-партійних органів, громадських організацій та підприємств народного господарства.

Студентські будівельні загоны були важливою формою залучення студентів до трудової і соціально-корисної праці, органічно поєднували в собі процес виробництва з процесом навчання та виховання, сприяли усвідомленню майбутніми спеціалістами необхідності суспільно-корисного служіння інтересам суспільства і держави. Патріотичний рух студентських будівельних загонів увійшов в історію Країни Рад як важливе суспільне явище, досвід якого має неперевершене значення і для незалежної України.

Іван ДРОБОТ:

"НА ПЕРШОМУ МІСЦІ ЗАВЖДИ БУЛА РОБОТА"

Директор Інституту філософської освіти і науки професор Іван Дробот три рази був бійцем студентського будівельного загону КДПІ імені О. М. Горького: 1974 р. – Нефтеюганськ; 1975 р. – на будівництві Байкало-Амурської магістралі (БАМ); 1976 р. – Чукотка.

– Якими мотивами Ви керувалися вступаючи до студбудзагону?

– Матеріальний чинник (самоутримання та допомога батькам), крім цього – це було досить престижно (це був суспільний феномен).

– Як Ви можете охарактеризувати роль студбудзагону інституту в студентському будівельному русі в м. Києві?

– У своїй категорії, тобто з вищих небудівельного профілю, на рівні м. Києва – один з кращих студентських будівельних загонів, неодноразово нагороджувався високими грамотами, зокрема, перехідним Червоним прапором!!!

Обласні та міські студентські будівельні загоны КДПІ ім. О. М. Горького також не відставали та посідали перші-другі місця у соціалістичних змаганнях!

– Яку назву мав Ваш студбудзагін?

– Загоны мали назви, пов'язані зі специфікою вишу, і в тому числі факультету – "Буревісник", "Історик", "Славутич" та ін.

– У будівництві яких об'єктів Вам довелося брати участь?

– Студентські будівельні загоны працювали на будівництві: спортивного комплексу – Нефтеюганськ, теплової електростанції та будинків для місцевого населення на Чукотці, виконували підсобні роботи на БАМі.

– Як організовувався побут та дозвілля у студбудзагоні?

– На першому місці завжди була робота! Робота! Й ще раз робота! Вечорами полюбили збиратися біля вогнища, де співали пісні під гітару, влаштовували різні конкурси та забави. Святували дні народження бійців. Проте найбільшим святом був "День бійця студентського будівельного загону" – це був офіційний вихідний, організовувалася концертна програма, проводилися екскурсії, де ми мали змогу ознайомитися з місцевим колоритом та традиціями!

– Які труднощі виникали у діяльності студбудзагону? Як розв'язувались проблеми життя та діяльності будзагону?

– Труднощі звичайно що виникали, але вони мали локальний характер (здебільшого побутового характеру) і не впливали на роботу загону. Варто відзначити й професійний відбір кадрів – випадкових людей у загоні не було!

– Яку роль у житті та діяльності будзагону відігравали компартійні органи та комсомольська організація?

– Вони відігравали ключову організаційну роль при формуванні будівельного загону (вони його вели від початку його формування до завершення виконання робіт).

– Які найбільш яскраві події з життя студентських будівельних загонів Вам запам'ятались?

– Кожний виїзд був особливий, кожний день, проведений у будівельному загоні, особливий. Але найбільше запам'яталися величч природи тих регіонів Радянської держави, де працювали, – а це і величч Іртишу та Єнісею, незабутні враження залишилися від побаченого криголаму, що доставляв провізію у Далекий Сибір. Але ніщо не може порівнятися із враженнями, отриманими від побаченого цвіту тундри. Приємні спогади залишилися й від спілкування з місцевими жителями, особливо чукчами!

– Яку роль відіграв у Вашому житті досвід, здобутий у будзагоні?

– Досвід, отриманий у студбудзагонах, допомагає й досі, зокрема у спілкуванні зі студентами.

– Чи вважаєте Ви необхідним поновлення студентського будівельного руху в рамках університету, міста, країни?

– Звичайно, було б добре – це надало б молодій людині можливість пройти школу трудового виховання й сприяло б подальшій професійній підготовці та підготовці до "дорослого" життя.

Микола ГОЛОВКО:

"КОЖНИЙ ДЕНЬ У ЗАГОНІ БУВ ОСОБЛИВИМ"

У будзагонах активну участь брав Микола Головка, студент історичного факультету КДПІ імені О. М. Горького (1973–1978 рр.), сьогодні – доктор історичних наук, професор, професор кафедри зовнішньої політики і дипломатії Дипломатичної академії України при Міністерстві закордонних справ України.

– Якими мотивами Ви керувалися, вступаючи до студбудзагону?

– На перший план виходила матеріальний чинник, адже праця у будівельному загоні була високооплачуваною (враховуючи, що мені вже було за двадцять, вже якось потрібно себе матеріально забезпечувати); крім того, це було дуже популярно і гордо – носити звання бійця студентського будівельного загону!

– Як Ви можете охарактеризувати роль студбудзагону в студентському будівельному русі в м. Києві?

– Студентські будівельні загоны КДПІ імені О. М. Горького завжди були на передових позиціях у будівельному русі м. Києва, і це враховуючи, що виш мав непрофільний статус, такі результати досягалися насамперед самовідданою працею студентів та вмільм керуванням.

– Яку назву мав Ваш будзагін?

– Загін мав назву "Сокіл – 75"

– Хто був командиром та комісаром загону?

– Загін очолював студент другого курсу історичного факультету Д. Моголівець, а комісаром загону був я.

– У будівництві яких об'єктів Вам довелося брати участь?

– Загін працював на будівництві хлібокомбінату у Читинській області.

– Як організовувався побут та дозвілля у будзагоні?

– Побут та дозвілля організували самі для себе – починаючи від пісень біля вогнища і закінчуючи різними спільними заходами з місцевими жителями на місці дислокації.

– Які труднощі виникали у діяльності студбудзагону? Як розв'язувались проблеми життя та діяльності будзагону?

– Найбільша трудність, яка виникала, – це здолати фізичне навантаження пов'язане з виконанням будівельних робіт, змусити себе кожного ранку підійматися й виконувати одну й ту ж роботу (працювали практично без вихідних). Але тут були й свої плюси – студент оволодівав навиками будівельних робіт (іншими словами кажучи – навичками робітничих професій).

– Яку роль у житті та діяльності будзагону відігравали компартійні органи та комсомольська організація?

– Комітети КПРС здійснювали загальне керування студентськими будівельними загонами в цілому, а комітети комсомолу Інституту були безпосередніми організаторами студентського будівельного загону – підбирали командира і комісара загону, забезпечували контроль за укладанням

договорів на виконання будівельних робіт між загоном та господарською організацією, здійснювали дистанційне керівництво загоном.

– Які найбільш яскраві події з життя студентських будівельних загонів Вам запам'яталися?

– Сон – після важкого робочого дня! Звичайно, що насамперед це незабутні враження, отримані від знайомства з природою краю, де працював загін, а також від знайомства з місцевими жителями (вони переважно досить лояльно ставилися до студентів). Взагалі кожний день, проведений у студентському будівельному загоні, був особливий!

– Назвіть здобутки Вашого будзагону.

– Загін було нагороджено грошовими преміями та грамотами Київського міського комітету комсомолу.

– Які позитивні та негативні сторони Ви можете виділити в роботі студентських будівельних загонів педінституту?

– Негативних сторін було не так багато, а от позитивних набагато більше, зокрема хоча б те, що студентський будівельний загін після повернення на місце формування обов'язково здійснював фінансову допомогу та брав шефство над дитячими будинками, дитячими садками та ін. І це було досить престижно, крім того, була гордість за таку роботу!

– Яку роль відіграв у Вашому житті досвід, здобутий у студбудзагоні?

– Допоміг оволодіти робочою професією (яка є в пригоді нині), а також сформуватися як молодому спеціалісту, дав уміння приймати рішення у самих екстремальних ситуаціях, брати відповідальність за їх виконання.

– Чи вважаєте Ви необхідним поновлення студентського будівельного руху в рамках університету, міста, країни?

– Без сумніву, що так! Це надасть молодій людині необхідну трудову підготовку для дорослого життя! Але чи можливо у наш час подібне організувати? Думаю, важко буде, але можливо!

Шпальту підготував Роман РАЛКО

“ЩОДЕННИК. RE MAKE” ВИЙШОВ У ЛЮДИ

МІЖ КНИЖКОВИХ полиць відбулася презентація унікального молодіжного проекту “Щоденник. Re: make”. 20 лютого в київській книгарні “Є” важко було знайти вільне місце. Гості-читачі прийшли, щоб познакомиться з авторами літературно-мистецького проекту **Олександром Козинцем** та **Сергієм Русаковим**. Адміністрація “Є” гостинно запросила їх розповісти про своє далеко не пересічне видання.

Молоді та креативні викладачі Національного педагогічного університету вже видають не першу книгу в такому форматі. Але вперше подібний проект виходить у широкий продаж. Без пафосу, але придбати “Щоденник. Re: make” можна по всій Україні в мережі книгарень “Є”.

Не з книгою єдиною прийшли драгомановці до публіки. Знайомство потенційних читачів з виданням розпочалося з постановки “Рімейк” **народного театру “Вавилон”**. Мистецькі сюрпризи цим не закінчилися, варто відмітити й живе виконання пісні від дівочого **гурту “Miss five”**. Ексклюзивно слова до треку “Щоденник” написала **Вікторія Петрик** разом з **Олександром Козинцем**.

Книжка “Щоденник. Re: make” – велика робота. На такий висновок наштовхує сама кількість авторів книги – 85 письменників: як починаючі, так і достатньо відомі. Присутні на презентації мали змогу познакомиться лише з деякою частиною київських дописувачів. **Анастасія Осипенко, Тетяна Чернега, Марія Ткаченко, Світлана Лобанова, Єлизавета Полич** та інші прочитали частинку своїх текстів. Кожен глядач зміг оцінити талант до пера цих дівчат.

Протягом презентації п’ятеро сміливців спробували втілити ідею “Щоденник. Re: make” – написати історію першого побачення прямо під час презентації. Такий собі літературний флеш-моб потішив своїм експромтом та надихнув одного з присутніх на критику.

Зі слів чоловіка, який представився **Анатолієм**, ідея нового видання особисто для нього не викликає інтересу і показує сучасний стан культури, яка на його думку перебуває в жалюгідному стані. Саме цей коментар став тим каменем спотикання, який спровокував думки та висновки – а що ж насправді є цей літературно-мистецький проект?

Кандидат філологічних наук **Ірина Савченко** поділилась своїм баченням книги, вона порівняла її із притчею: “Дві жаби і горщик з молоком”: “Можна повторити долю жабки, яка склала лапки й пішла на дно – тобто нічого не робити, а можна активно збивати молоко, аж до появи масла. Власне, це видання і є велика й активна праця, яка заслуговує на повагу”.

Для автора ідеї та упорядника книги **Олександра Козинця** видання не просто проект, а дитина, яку він виношував не один рік: “Однієї ночі, у листопаді 2007 року, мені не спалося, а в думках складалася концепція проекту. Я встав із ліжка, ввімкнув світло, взяв аркуш і почав її прописувати. Ураховуючи, що спочатку був проект “Щоденник”, а згодом “Щоденник. Re: make”, то концепцію вдалося реалізувати на

Перформанс театру “Вавилон”
безпосередньо в залі

Пісня “Щоденник” від співочого бенда “Miss Five”

100 відсотків”. Для **Олександра**, як він зазначив, це не просто праця: “Для мене це можливість реалізувати себе і як автора текстів, і як літературного менеджера. Робота складна, цікава, яка загартувала. Неоціненний досвід спілкування з творчими людьми і чудова можливість робити те, без чого не уявляю своє життя – літератури”.

На філософській ноті і в роздумах про видання завершилась презентація книжки “Щоденник. Re: make”. Чи варто очікувати наступного – тут відповідь однозначна: “Я не хочу більше щоденників. Навіть власного”, – сказав **Олександр Козинець**. Проте нових проектів, не менш креативних та цікавих, очікувати від дуєту **Козинця & Русакова** варто.

P.S. Хто ще не придбав “Щоденник. Re: make”, найближча книгарня “Є” знаходиться за адресою: вул. Лисенка, 3.

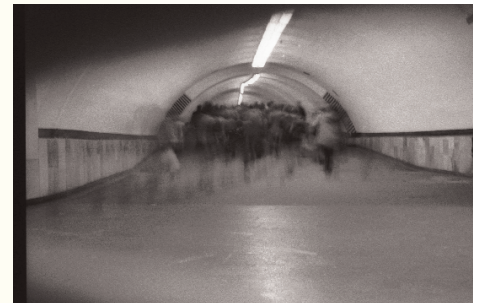
Юлія КАПШУЧЕНКО

ПРОФЕСОРСЬКО-ВИКЛАДАЦЬКИЙ склад та студенти Інституту педагогіки і психології висловлюють щирі співчуття директорові, академіку **Бондарю Володимирі Івановичу** у зв’язку з втратою дружини **СВІТЛАНИ ПИЛИПІВНИ**, кандидата педагогічних наук, старшого наукового співробітника лабораторії дидактики Інституту педагогіки НАПН України.

Студентська творчість

Пропонуємо вашій увазі фототворчість студентки III курсу спеціальності “Культурологія” **Сазонової Антоніни**. Ось що сама авторка говорить про свої світлина:

“Хто я”? Цим питанням задається кожна людина, що абстрагується від дзеркала соціуму і дивиться в себе, стираючи всі візуальні оболонки. Рефлексуючи, я знаходжу в собі чорну порожнечу, на якій світло пише мені листи. Без темряви світло являє собою *tabularasa* у безмежній нескінченності. Так само темрява без світла є вакуумом. Про що пише світло? Світло пише про темпоральність хронотопу, про смерть і життя миті у суб’єктивному просторі. Мені важлива глибина, а не яскравість, лише світло і темрява, чорне і біле. Хто я? Я лише чорний папір, що прагне світла **Софії**.”

Фотопрогулянка бульваром

Світлина **Геннадія ЦЕЛКОВСЬКОГО**